

T., 17 listopada 2021 r

Sygn. akt II K 704/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Czarciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Zielińska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 30.06., 15.09., 10.11.2021 r. w T.

sprawy

D. D. (1)

syna R. i L. z domu K.

urodzonego (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 3 października 2020 roku do 10 października 2020 roku w T. przy ulicach (...) w sklepach (...), działając w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, przy wykorzystaniu tej samej sposobności popełnił 2 umyślne wykroczenia przeciwko mieniu w postaci kradzieży 13 sztuk kawy L. ziarnistej o wartości jednostkowej 17,99 zł oraz 9 sztuk kawy L. mielonej o wartości jednostkowej 17,99 zł czym spowodował straty w wysokości 395,78 zł oraz kradzieży 15 sztuk czekolady M. o wartości jednostkowej 12,99 zł czym spowodował straty w wysokości 194,58 zł przez co spowodował łączne straty o wartości 590,63 zł, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 k.k., to jest po odbyciu w okresie od 4 lipca 2018 roku do 21 czerwca 2019 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie sygn. akt II K 308/17 za czyn określony w art. 278 § 1 k.k.,

- tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

o r z e k a :

I. oskarżonego D. D. (1) uznaje za winnego czynu polegającego na tym, że w okresie od 3 października 2020 roku do 10 października 2020 roku w T. przy ulicach (...) w sklepach (...), działając w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, przy wykorzystaniu tej samej sposobności popełnił dwa umyślne wykroczenia przeciwko mieniu, tj. zabrał w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą w postaci 13 sztuk kawy L. ziarnistej o wartości jednostkowej 17,99 zł oraz 9 sztuk kawy L. mielonej o wartości jednostkowej 17,99 zł czym spowodował straty w wysokości 395,78 zł oraz zabrał w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą w postaci 15 sztuk czekolady M. o wartości jednostkowej 12,99 zł czym spowodował straty w wysokości 194,58 zł przez co spowodował łączne straty o wartości 590,63 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T., tj. występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. D. (1) obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę kwoty 590,73 zł (pięćset dziewięćdziesiąt złotych siedemdziesiąt trzy grosze) na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T.,

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty a wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 704/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.1.1.	D. D. (1)	w okresie od 3 października 2020 roku do 10 października 2020 roku w T. przy ulicach (...) w sklepach (...) market, działając w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, przy wykorzystaniu tej samej sposobności popełnił 2 umyślne wykroczenia przeciwko mieniu, tj. zabrał w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą w postaci 13 sztuk kawy L. ziarnistej o wartości jednostkowej 17,99 zł oraz 9 sztuk kawy L. mielonej o wartości jednostkowej 17,99 zł czym spowodował straty w wysokości 395,78 zł oraz zabrał w celu przywłaszczenia cudzą ruchomą w postaci 15 sztuk czekolady M. o wartości jednostkowej 12,99 zł czym spowodował straty w wysokości 194,58 zł przez co spowodował łączne straty o wartości 590,63 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T.	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 3 października około godz. 9:00 D. D. (1) wszedł na teren sklepu (...) w T. przy ul. (...). Podeszedł do działu z kawami, otworzył swoją torbę i schował do niej 22 sztuk kawy. Następnie torbę zostawił przy bramce wejściowej sklepu, a sam	zeznania P. K.	9-10,79-80	

przeszedł przez linię kas, nie dokonując żadnego zakupu. Opuszczając sklep sięgnął po pozostawioną torbę i wyszedł poza teren sklepu, nie uiszczając opłaty za zabrane produkty.			
zeznanie M. P.	49-50, 77-78, 126		
zapis monitoringu z protokołem oględzin	16, 21-24		
W dniu 10 października około godz. 12:00 D. D. (1) wszedł na teren sklepu (...) w T. przy ul. (...). Skierował się w stronę regału na którym znajdowały się m.in. czekolady. Do wniesionej torby włożył 15 sztuk czekolady, a następnie z wypełnioną torbą oraz kartonikiem soku skierował się do linii kas. Przez chwilę D. D. (1) stał w kolejce do kas, jednak odłożył kartonik soku i opuścił teren sklepu, nie dokonując płatności za zabrane produkty.	zeznanie P. K.	9-10,79-80	
zeznanie M. P.	49-50,77-78,126		
zeznanie A. D.	14-15		
zapis monitoringu z protokołem oględzin	16, 21-24		
D. D. (1) był karany sądownie	karta karna	102-103	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	D. D. (1)	w okresie od 3 października 2020 roku do 10 października 2020 roku w T. przy ulicach (...) w sklepach (...) market, działając w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, przy wykorzystaniu tej samej sposobności popełnił 2 umyślne wykroczenia przeciwko mieniu, tj. zabrał w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą w postaci 13 sztuk kawy L. ziarnistej o wartości jednostkowej 17,99 zł oraz 9 sztuk kawy L. mielonej o wartości jednostkowej 17,99 zł czym spowodował straty w wysokości 395,78 zł oraz zabrał w celu przywłaszczenia cudzą ruchomą w postaci 15 sztuk czekolady M. o wartości jednostkowej 12,99 zł czym spowodował straty w wysokości 194,58 zł przez co spowodował łączne straty o wartości 590,63 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
D. D. (1) nie popełnił czynu w warunkach powrotu do	karta karna	102-103	

<p>przestępstwa określonych w art. 64 § 1 k.k.</p> <p>Sąd Rejonowy w Toruniu w sprawie o sygn. akt II K 308/17 orzekł karę 2 lat ograniczenia wolności. Następnie zamieniono tę karę na karę pozbawienia wolności w wymiarze 365 dni.</p> <p>Z uwagi na to, że art. 64 § 1 k.k. wymaga odbycia 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, należy stwierdzić, że przesłanką recydywy jest skazanie na karę pozbawienia wolności w co najmniej takim właśnie wymiarze. Musi to być kara orzeczona w wyroku, nie może być to kara zastępcza w zamian za nieuiszczoną grzywnę czy też ograniczenia wolności.</p> <p>Z uwagi na to, że D. D. (1) odbywał zastępczą karę pozbawienia wolności konieczna była modyfikacja opisu czynu oraz wyeliminowanie z podstawy skazania art. 64 § 1 k.k.</p>			
<p>2. OCena DOWOdów</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1.1.1</p>	<p>zeznania P. K.</p>	<p>Sąd dał wiarę w całości P. K. (2). Zeznania są spójne,</p>	

		<p>logiczne i konsekwentne oraz zgodne z zeznaniami innych świadków oraz innymi dowodami, w szczególności z nagraniem z monitoringu.</p> <p>Świadek rozpoznał D. D. (1) jako sprawcę zdarzeń z 3 i 10 października 2020 roku oraz opisał rzeczowo i konkretnie działania przez niego podjęte we wskazane dni, nie przedstawiając oskarżonego w niekorzystnym dla niego świetle</p>
zeznanie M. P.	<p>Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania M. P. (2), które były jasne i zgodne z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. Świadek wskazał na D. D. (1) jako sprawcę kradzieży, nie mając wątpliwości po analizie monitoringu, pomimo m.in. innego ubioru oskarżonego, że jest to ta sama osoba.</p> <p>Zeznania złożone przez świadka były logiczne i korespondowały z zeznaniami P. K. (2). Do czynności służbowych świadka należą oględziny monitoringu i analiza dokonywanych kradzieży, stąd zdaniem Sądu nie mogła nim kierować np. chęć odwetu oraz nadmiernego obciążania zeznaniami oskarżonego.</p>	
zeznanie A. D.	<p>Zeznaniom A. D. (2) Sąd dał wiarę w całości. Świadek</p>	

	<p>wskazała na okoliczności popełnienia zarzucanych oskarżonemu czynów oraz jakie przedmioty zostały ze sklepów skradzione, a także jaka była ich wartość. Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania tych zeznań – były zgodne z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, w tym z zapisem monitoringu.</p>	
<p>zapis monitoringu z protokołem oględzin</p>	<p>Zapis materiału w postaci nagrania monitoringu obejmującego wizję obszar sklepów (...) mieszczących się w T. przy ul. (...) i ul. (...) nie budzi wątpliwości co do jego autentyczności. Nie był kwestionowany przez żadną ze stron. Zapis jest możliwy do odtworzenia, czytelny i w sposób niebudzący wątpliwości umożliwia stwierdzenie, że osobą dokonującą zaboru rzeczy ze sklepów (...) był D. D. (1)</p>	
<p>1.1.1</p>	<p>karta karna</p>	<p>Dokument urzędowy niebudzący wątpliwości co do autentyczności i rzetelności.</p>
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia D. D.	<p>Sąd uznał w całości wyjaśnienia oskarżonego D. D. (1), który nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu, za niewiarygodne.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego są niespójne i nielogiczne oraz sprzeczne z resztą materiału dowodowego. Wersji oskarżonego o niepopelnieniu przez niego zarzucanego czynu zaprzecza w szczególności zapisu monitoringu ze sklepów (...) z dnia 3 i 10 października 2020 roku</p>	
zeznania R. J.	Zeznania spójne i jasne, świadek przedstawił znane mu okoliczności związane z kradzieżami na terenie sklepów (...) oraz metodami działania sprawców, ale nie miały one znaczenia dla ustalenia faktów.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Sąd przyjął, że zabierając ze sklepów (...) 22 sztuki kawy (w dniu 3 października 2020 roku) oraz 15 sztuk czekolady (10 października 2020 roku) oskarżony D. D. (1) dokonał zaboru wskazanych przedmiotów w celu przywłaszczenia, czym wypełnił znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k.</p> <p>Z uwagi na to, że oskarżony zarówno 3 października 2020 roku, jak i 10 października 2020 roku przywłaszczył sobie cudze rzeczy ruchome, których wartość nie przekraczała 500 zł, Sąd zastosował art. 12 § 2 k.k. Zgodnie z tym przepisem odpowiada jak za jeden czyn zabroniony wyczerpujący znamiona przestępstwa ten, kto w krótkich odstępach czasu, przy wykorzystaniu tej samej albo takiej samej sposobności lub w podobny sposób popełnia dwa lub więcej umyślnych wykroczeń przeciwko mieniu, jeżeli łączna wartość mienia uzasadnia odpowiedzialność za przestępstwo</p> <p>W realiach rozpatrywanej sprawy między 3 a 10 października 2020 roku mieliśmy do czynienia z krótkim odstępem czasu.</p>	

Przepis art. 12 k.k. nie określa, kiedy taki odstęp zachodzi, ale w orzecznictwie przyjmuje się, że jest to maksymalnie kilkanaście dni (zob. postanowienie SN z 18 września 2003 r., III KK 159/02, LEX nr 81203). Ponadto były to co najmniej dwa umyślne wykroczenia skierowane przeciwko mieniu, a łączna wartość skradzionego mienia w kwocie 590,73 zł uzasadniała odpowiedzialność za przestępstwo (jego wartość musiała przekraczać 500 zł). Sąd nie miał również wątpliwości, że okoliczności w jakich D. D. (1) dopuścił się zaboru w celu przywłaszczenia cudzych rzeczy w dniach 3 i 10 października 2020 roku zostały zrealizowane przez niego przy wykorzystaniu tej samej sposobności.

W tym miejscu należy wskazać, iż Sąd zmodyfikował opis czynu przypisanego oskarżonemu poprzez wyeliminowanie działania w warunkach powrotu do przestępstwa. Sąd Rejonowy w Toruniu w sprawie o sygn. akt II K 308/17 orzekł karę 2 lat ograniczenia wolności. Następnie zamieniono tę karę na karę pozbawienia wolności w wymiarze 365 dni.

Z uwagi na to, że art. 64 § 1 k.k. wymaga odbycia 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, należy stwierdzić, że przesłanką recydywy jest skazanie na karę pozbawienia wolności w co najmniej takim właśnie wymiarze. Musi to być kara orzeczona w wyroku, nie może być to kara zastępcza w zamian za nieuiszczoną grzywnę czy też ograniczenia wolności.

Z uwagi na to, że D. D. (1) odbywał zastępczą karę pozbawienia wolności konieczna była modyfikacja opisu czynu oraz wyeliminowanie z podstawy skazania art. 64 § 1 k.k

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. D. (1)	I	I	Zdaniem Sądu w rozpatrywanej sprawie dolegliwość dla oskarżonego kary pozbawienia wolności w wymiarze 5 miesięcy pozbawienia wolności nie przekracza stopnia winy oraz uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu. Ponadto przy wymiarze kary, Sąd kierował się celami zapobiegawczymi i wychowawczymi w stosunku do oskarżonego, a także potrzebami

w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Po stronie oskarżonego nie zaistniały żadne okoliczności wyłączające winę. Jest to osoba dorosła, która rozumiała znaczenie czynu i mogła pokierować swoim postępowaniem.

Stopień społecznej szkodliwości czynu był duży. Na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu miała wpływ analiza przesłanek podmiotowych i przedmiotowych. Wśród tych pierwszych należy zwrócić uwagę na działanie oskarżonego w zamiarze bezpośrednim kierunkowym, co wpływa na podwyższenie stopnia społecznej szkodliwości czynu. Zachowanie D. D. (1) było zaplanowane, a jego przyczyną była chęć szybkiego zarobku. Wśród okoliczności przedmiotowych Sąd wziął pod uwagę sposób i okoliczności popełnienia czynu. Przede wszystkim na podwyższenie stopnia społecznej szkodliwości czynu miało wpływ dopuszczenie się przestępnych zachowań w ciągu dnia, na terenie licznie uczęszczanych sklepów, gdzie funkcjonował monitoring i ochrona.

Okolicznościami obciążającymi, które miały wpływ na ukształtowanie

		<p>się wymiaru kary były uprzednia karalność oskarżonego oraz jego lekceważący stosunek do obowiązujących przepisów.</p> <p>W przekonaniu Sądu kara 5 miesięcy pozbawienia wolności jest w tym wypadku dostatecznie dolegliwa i wystarczająca dla osiągnięcia celów kary.</p> <p>Niewątpliwie orzeczona kara zrealizuje cele zarówno w zakresie oddziaływania zapobiegawczego w stosunku do oskarżonego, uzmysławiając mu naganność popełniania przestępstw w przyszłości, kształtując jego postawę, lecz także w ramach prewencji generalnej – unaoczniając społeczeństwu nieopłacalność popełniania przestępstw</p>
D. D. (1)	II	<p>Zgodnie z art. 46 § 1 k.k. w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.</p> <p>Na gruncie niniejszej sprawy orzeczenie obowiązku naprawienia szkody było obligatoryjne z uwagi na skazanie</p>

			oskarżonego i wniosek oskarżyciela publicznego. W związku z tym, Sąd nałożył na D. D. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej Spółki kwoty 590,73 zł wynikającej z zabranych przez oskarżonego rzeczy, które nie powróciły do dalszej dystrybucji.
5. <i>Inne ROZSTRZYGNIECIA</i> <i>ZAwarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. <i>inne zagadnienia</i>			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. <i>KOszty procesu</i>			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

III	<p>Sąd, mając na względzie sytuację osobistą i majątkową oskarżonego, przede wszystkim fakt, że obecnie nie pracuje i aktualnie przebywa w zakładzie karnym, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił D. D. (1) od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, a wydatkami poniesionymi w sprawie obciążył Skarb Państwa.</p>	
7. Podpis		
Sędzia SR Marcin Czarciński		